

Konst, hantverk och flytande signifikanter

Johanna Nestors utställning *Vardagsstrukturer*

När en inbjudan till en utställning på Drejeriet i Östersund trillade ned i min inkorg på mailen visste jag inte vad jag hade att förvänta mig. I inbjudan till Johanna Nestors utställning *Vardagsstrukturer* avslöjades inget mer än titel, plats och tid. Då jag är ett postmodernt barn som plaskar omkring i en poststrukturalistisk badbalja tänkte jag först att utställningen kanske har en politisk prägel; ett 'statement' till den vardag som otyglat formar och styr våra liv och fördomar. Men ibland undrar jag om det ändå inte är lika bra att kasta ut barnet med badvattnet.

När jag kom till vernissagen i lördags blev jag positivt överraskad, inte bara av den fantastiska keramik som hängts upp inne på galleriet utan även av informationstexten till utställningen:

"I den här utställningen vill jag synliggöra det bekanta. För mig handlar det om att se skönheten i det enkla eller att bara se saker för vad de faktiskt är."

Ibland har jag en närmast övernaturlig förmåga att komplicera saker i onödan. Det är *strukturer*, som i strukturen av keramik, träd, berg och bröstvårtor som Nestors utställning handlar om och inte *strukturer* som i företagsstruktur, makt- eller könsstrukturer. Det handlar alltså om en hyllning till ytor och ytan, men utställningen och verken är allt annat än ytliga. Det finns ett djup i Nestors keramikskulpturer som bara kan mäta sig med den mänskliga fantasin. Man vill återvända till dem, utforska dem igen och denna gång ifrån ett annat håll.

Det finns något mytiskt och surrealistiskt i Nestors skulpturer och hennes lekfulla användning av tecken och symboler för tankarna till den belgiska surrealisten René Magritte (1898-1967). Nestors verk *Allemansrätt*, föreställande en falukorv som på frihand har skulpterats i keramik, kan betraktas som en arvinge till Magrittes *Bildernas opålitlighet*. Under en målning föreställande en pipa har Magritte skrivit 'Ceci n'est pas une pipe', vilket betyder 'detta är ingen pipa'. En liknande sanning och tvetydighet finner man hos Nestors *Vardagsstrukturer*.

Det finns en intressant kontrast i de föremål som Nestor har valt att ha med i utställningen. Rader med bröstvårtor på väggen och ögon upphängda i en mobil delar yta med lampor och krukor. De två flytande signifikanterna 'konst' och 'konsthantverk' delar trots allt samma yta. De är två tecken som inte fått sin betydelse fixerad. Men ibland kan det vara ganska roligt att följa Nestors råd; "att se skönheten i det enkla eller bara se saker för vad de faktiskt är." Jag tror det var Freud som sa att ibland är en lampa bara en lampa.

Kanske finns det något strukturalistiskt i Nestors strukturer trots allt.

För den som vill begrunda tecknets ontologi, njuta av surrealistisk keramik eller helt enkelt köpa en ny lampa, rekommenderar jag starkt att besöka Drejeriet och Johanna Nestors utställning *Vardagsstrukturer* senast den 24 mars.

Text och foto: Freddie Ross

VOLYM

Volym 2018-03-10